

החיזוק היומי העולמי

שיחות העצמה יהודית ממערכת זיכוי הרבים "החיזוק היומי העולמי", כפי שנמסרו ע"י הרה"ג אליהו רבי שליט"א, ראש כולל עטרת חכמים, חולון ישראל

הפעם לשבוע בחוקותי מיום י"ד אייר (15.05.22) ועד יום כ' אייר (21.05.22)

הולכים ומסתיימים לרוב ככל הדעות ביום ל"ג בעומר.

מה קורה כאן?

אנו אמורים להתחזק ב"אהבת חנינם" כנגד "שנאת חנינם".

מה זה ה"חנינם" הזה? האם יש שנאה בתשלום? האם ישנה אהבה שעולה כסף?

איך מתייחסים ל"אהבת חנינם", שתהיה **כתשובת המשקל** ל"שנאת חנינם"?

שימו לב טוב מורי ורבותי!

הרי אין באמת אדם שמסתובב ברחוב ומחפש את מי לשנוא סתם כי בא לו לשנוא מישהו, **זה לא קיים בעולם.**

מה שקיים בפועל הוא, כאשר אדם רואה מישהו שהזיק לו קצת, ועל אותו נזק קטן הוא מנסה להזיק לו הרבה מאוד, **יש כאן תוספת שנקראת "חנינם"**, לחלק מהדעות.

באותה מידה, **אם אתה יודע שכל מה שקורה לך הוא משמים**, למה אתה שונא את האובייקט?

הרי זה בדיוק כמו שכאשר הוא מקבל מכה ממקל, או

כאשר נזרקת עליו אבן, הוא הולך וחובט באותו מקל או באותה אבן.

האם אתה מאמין שכל מה שקורה כאן משמים?

אם כן, **הקדוש ברוך הוא, הוא זה ששלח לפניך את אותה בעיה, את אותו מכשול. תדבר עם ה' יתברך, אל תדבר עם האדם שנמצא מולך.**

איך הופכים את זה ל"אהבת חנינם"? כאשר אנו מבינים שהאדם שנמצא

מושג חדש שנקרא **פסח שני**.

מדוע, ריבוננו של עולם?

למה לא הענקת לעם ישראל את המתנה הזאת עוד בטרם פנו אליך והציגו את ה"בעיה"?

מה התשובה?

אם זה לא מפריע לך שלא קיימת את "פסח ראשון", לא מגיע לך לקיים את "פסח שני". אם פספסת, גם אם היית אנוס, וזה לא מציק לך, וזה לא גורם לך לרצות להשלים את החסר, לא מגיעה לך המתנה הזו!

זה נכון אז, **וזה נכון גם לגבי כל אחד ואחד מאתנו גם כיום.**

לפעמים אנו מפספסים משהו, לפעמים אנו לא מצליחים, לפעמים אנו גם שוגים וחוטאים באונס או בשוגג.

האם זה מפריע לנו?

האם אנו פונים לקדוש ברוך הוא ואומרים: "ריבוננו של עולם! אנו רוצים להחזיר את הגלגל לאחור", או "ריבוננו של עולם, פספסנו משהו טוב ולא עשינו, אנו רוצים לבצע אותו מחדש"?

האם אנו מראים נכונות או לא?

זה ההבדל בין מי שמגיע לו "תשלומים" לצאת מהמבוך ולצאת לדרך חדשה, לבין מי שלא מגיע לו את ה"פריבילגיה"...

בהצלחה רבה לכולנו,

וברוכים תהיו!

עני בחוקותי ט"ו אייר תשפ"ב

אהבת חנינם? למה "חנינם"?

שלום וברכה מורי ורבותי!

ואנו לקראת סוף ימי האבל של ספירת העומר.

ימי הספירה ממשיכים, אולם הימים של האבלות על תלמידי רבי עקיבא

האנו בחוקותי י"ד אייר תשפ"ב

פסח שני - בקשתם? קבלתם!

שלום וברכה מורי ורבותי!

פסח שני!

מה זה אומר לגבינו?

נוהגים לאכול קצת **מצות** ביום הזה. אבל **מה המקור** של פסח שני? מה קרה שם באמת?

שימו לב טוב מורי ורבותי!

היו אנשים שלא יכלו להגיע למעמד קרבן פסח הרגיל והשגרת. הם באו לפני משה רבינו, ואמרו: "משה רבינו! הפסדנו את יום חג הפסח המקורי. אנו מבקשים ממך, תמצא לנו פתרון. **אנו רוצים להקריב את קרבן הפסח**, למרות שבעת המקורית שבה כל עם ישראל הקריב את קרבן פסח, לא יכולנו לעשות זאת".

משה רבינו שואל את הקדוש ברוך הוא, ואז הקדוש ברוך הוא חידש למשה את המושג "פסח שני" - כל מי שלא הספיק בפסח המקורי

להקריב קרבן, **יש לו הזדמנות שניה**. חודש לאחר מכן, כאשר הוא חוזר מדרך רחוקה, או כאשר הוא מיטרה מטומאתו, **הוא יכול להקריב קרבן פסח.**

משהו כאן לכאורה נראה קצת מוזר בסדר של הדברים.

הקדוש ברוך הוא לא בא למשה רבינו ואמר לו: "ישנה מצווה שנקראת 'פסח שני', שנועדה להשלים למי שלא זכה בפסח ראשון".

הוא המתין לעם ישראל שיבואו, ישאלו, ידרשו, יבקשו, ורק לאחר מכן כאשר משה שאל, הוא ענה לו: "יש"

מוקדש לע"נ:

מרים בת אסתר ז"ל, עזרה בן צ'חלה ז"ל, יעקב בן רבקה ז"ל, ניסן בן מרים ז"ל, שמעון בן עזיזה ז"ל, שמחה בת רבקה ז"ל

רפואה שלמה

לרפאל אברהם בן רחל הודיה

מולנו, הוא לא אותו אחד שעושה לנו את הצרה, ואנו הולכים, לא רק שלא לשנוא אותו, אלא בעצם לאהוב אותו, אנו מייצרים כאן משהו חדש:

הקדוש ברוך הוא מדבר איתי דרך בני האדם. אין שום סיבה לא לאהוב ולא לשנוא, בצורה רשמית את מי שנמצא מולי.

אם אני אוהב אותו, אני בעצם "סתם" אוהב אותו, כי זה לא מביא אותי לשום מקום, זה לא מקדם אותי לשום מצב, כי הכל הופך להיות משהו שתלוי בקשר שלי עם בורא עולם.

בתפילת העמידה אני מסדר את הקריירה שלי,

בתפילת העמידה אני מסדר את הפרנסה שלי,

ובתפילת העמידה אני מסדר אפילו את הקשרים האישיים שלי.

למה אני צריך לאהוב את החברים שלי?

זה אך ורק בגלל אהבת חינום*.

אני אעניק לקדוש ברוך הוא אהבה "חינם", מבלי שתהיה שום סיבה, אלא אך ורק כדי לגרום לו נחת רוח, ובזכות זה אני גם אכפר על ה"שנאת חינום", וגם אזכה למתנות חינום ממנו יתברך.

בהצלחה רבה לכולנו באחד מאתגרי החיים המדהימים והיפהיפיים ביותר,

וברוכים תהיו!

*כהשלמה לדברים, יש לציין שאבינו רוענו מורנו הרב חיים רבי שליט"א אומר שהמושג "אהבת חינום" לא קיים ביהדות מסיבה פשוטה. מאחר וכל יהודי מחוייב לאהוב כל יהודי, אם כך אהבה זו היא רצון ה' ואינה חינום, ובדיוק כפי שלא ניתן לומר "הנחת תפילין חינום" או "שמירת שבת חינום", כך לא נכון לומר "אהבת חינום".

עליו בחוקותי י"ג אייר תשפ"ב

כך תצליח "לנצח" במלחמת המדות!

שלום וברכה מורי ורבותי!

ואנו מתקרבים לל"ג בעומר.

אנו נמצאים בשעות האחרונות של "ימי הספירה", בכל הנוגע לימי האבלות על תלמידי רבי עקיבא.

אומר רבי ישראל סלנטר, "גאון המוסר", מייסד ומחולל

תנועת המוסר: "יותר קשה לשבור מידה אחת רעה, מאשר לסיים את כל הש"ס!".

שתבינו, לסיים ש"ס פירושו, להבין את דברי הגמרא, הכתובים בעברית ובארמית, ועומקם הרב.

"לסיים את כל התלמוד קל יותר, מאשר לשבור מידה אחת רעה".

אם אתה גאוותן, אם אתה כעסן, אם אתה המישהו שמקנא בכל הסובבים אותך, קשה לך מאוד להשתנות.

אז רק רגע, רבי ישראל! האם אתה רוצה לגרום לנו להתייאש?

אתה "גאון המוסר", שהגעת ואמרת לעם ישראל: "תעבדו על המידות שלכם, תהפכו להיות אנשים טובים יותר", האם אתה רוצה לגרום לנו שלא נעשה זאת?

מה היה "האינטרס" הרוחני שלך לספר לנו שקשה יותר לשבור מידה רעה, מאשר לסיים את כל הש"ס כולו?

שימו לב טוב מורי ורבותי!

יש כאן שתי תובנות מדהימות ויפהפיות!

התובנה הראשונה: אל תחשוב שזה יהיה לך קל, אל תזלזל! אל תחשוב שאם פעם אחת התגברת, זה כבר נגמר. ממש לא! זו מלחמה, זו מלחמה שאתה תנצח בה, אבל תגדיר אותה נכון, תגדיר שהמדובר הוא במלחמה. מי שלא מבין שהוא בבעיה בכך שהוא מעשן יותר מדאי הרבה סיגריות, לעולם לא יוכל להפסיק, כאשר הוא מבין שהמדובר במלחמה, יהיה לו גם את הכחות להתגבר על אותה מלחמה.

ודבר נוסף, כאשר הצלחת להתגבר על אותה מידה, כאשר הצלחת לסגל לעצמך אורח חיים בריא ואיכותי, סמן לעצמך "וי", כי עשית משהו שהוא לא פחות מאשר לסיים את כל הש"ס כולו!

אתה גדול, אתה ענק, אתה עצום! תקבל כחות למידה הבאה שעליך לשבור, תקבל כחות לדבר הטוב הבא שעליך לעשות, אל תחשוב שנצחת דבר שהוא מה בכך.

באותה מידה, אם בזמן

הזה שהשקעת להתגבר על המידה הרעה, לא למדת, התבטלת, כי היית צריך "לשרוף" את כל האנרגיות על המידה

הרעה הזו. תבין שעשית משהו שהוא לא פחות חשוב, אלא אף להיפך, הרבה הרבה יותר חשוב, והרבה הרבה יותר קשה מאשר לסיים את כל הש"ס כולו. בהצלחה רבה לכולנו,

וברוכים תהיו!

רביעי בחוקותי י"ג אייר תשפ"ב

קשה לך? תתלהב!

שלום וברכה מורי ורבותי!

והלילה, כל עם ישראל בארץ ובעולם, מדליקים "מדורות" לכבוד רבי שמעון בר יוחאי.

רק רגע!

מה קרה?

מה הקשר בין הדלקת המדורות לבין "ההילולא" של הצדיק?

האם באמת המטרה היא לטגן, או לצלות תפוחי אדמה ובשרים?

שימו לב טוב מורי ורבותי!

כל מדורה היא בעצם נר זיכרון לכבודו של הצדיק. וכאשר נפטר רבי שמעון בר יוחאי, הוא אמר שביום הזה יחגגו, שנהפוך אותו להילולה, כי זהו יום גדול בשמים, זהו יום שבו התגלו סודות תורה עצומים, זה הוא יום שלפי חלק מהדעות נפטר בו רבי שמעון בר יוחאי, ולפי חלק מהדעות האחרות הוא גילה בו את סודות התורה.

כל דעה כשלעצמה מסבירה עד כמה היום הזה הוא יום גדול, ולכבודו של הצדיק אנו מדליקים מדורות.

ומה מיוחד ברבי שמעון יותר מכל השאר?

היו גדולי ישראל בכל הדורות, אין לנו זכות לדבר.

יש רק דבר אחד שהגמרא (ב"מ פ"ה ע"א) אומרת ועליו אנו נדבר. רבי שמעון בר יוחאי קבור במערת רשב"י, כולנו מכירים אותה במירון הרחוקה, שם גם נמצא רבי אלעזר בנו.

את הנכד שלהם, שלעת בגרותו זכה והיה צדיק גדול, ניסו להכניס למערה, אך ללא הצלחה. משמים לא הביאו להם להכניס אותו.

ושאלו, מה זאת אומרת? האם זה בגלל שהוא לא ברמה של הסבא והאבא שלו?

האם הוא ברמה נמוכה מהם?

ועל כך ענו להם משמים: "לא בגלל שהוא קטן יותר מהם, אלא בגלל

שהם היו "בצער מערה", והוא לא היה "בצער מערה".

רבי שמעון ורבי אלעזר בנו היו במשך שנים עשר שנים בתוך המערה. הם היו בפנים, סבלו ולמדו תורה. **ולסבל הזה יש מחיר**, לזיכור הזו יש

עלות, והעלות הזו הפכה אותם מבני אדם למלאכים קדושי עליון.

לא סתם שכאשר הם יצאו מהמערה, כל מקום שהם היו

מסתכלים עליו היה נשרף. בכושר הרוחני העצום והענק שלהם הם לא יכלו להכיל את הגשמיות השולטת בעולם.

גם אם לפעמים עובר עליך משהו, גם אם לפעמים אתה חש בצער כל שהוא, אל תתייחס אליו כאל משהו שלילי. גם זה חיובי, גם זה מזכך אותך.

אם אתה זוכר בתקופה הזו ללמוד תורה, אם אתה זוכר בתקופה הזו להתחזק, אתה בעצם מזדכך יותר, מתעלה יותר, אתה הופך להיות "ההוא" שאין שני לו, אין מי שישווה לו. ומי שלא עבר את המסלול הזה כמוך, לעולם לא יוכל להצטרף אליך.

בהצלחה רבה לכולנו,

וברוכים תהיו!

חמישי בחוקותי י"ח אייר תשפ"ב

הלכות שלום בית על פי רשב"י הקדוש זיע"א

שלום וברכה מורי ורבותי!

יום ל"ג בעומר, יום ההילולא של רבינו שמעון בר יוחאי, זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל.

אבל זה גם יום חמישי, היום של שלום הבית שלנו!

מה יש לנו ללמוד מאחד מהיסודות החשובים ביותר של רשב"י הקדוש לגבי הבית היהודי?

רבי שמעון בר יוחאי מלמד אותנו במסכת שבת (שבת מ"א ע"ב) "דבר שאין מתכוין, אדם פטור עליו".

יותר מזה, במקרים מסוימים, אם אדם עשה משהו והוא לא התכוין לכך, יהיה לו מותר לעשות זאת אפילו לכתחילה.

שם כבר הסתבכת עם הקדוש ברוך הוא עוד לפני אשתך.

בקש מחילה, בקש סליחה, בקש כפרה, והתחל את חיך מחדש.

ברכת אהבה ואחוה שלום ורעות, זכותו של רשב"י תגן עלינו ועל כל ישראל אמן ואמן,

ברוכים תהיו!

שישי בחוקותי י"ט אייר תשפ"ב

הדבר שישנה אותך מהקצה לקצה

שלום וברכה מורי ורבותי!

ערב שבת שלום, שבת פרשת בחקתי. "אִם בְּחֻקֵי תִלְכוּ וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם" (ויקרא כו, ג).

מסביר רש"י הקדוש במקום בשם המדרש "אם בחקותי תלכו - שתהיו עמלים בתורה".

כל כך הרבה ברכות מבטיחה התורה הקדושה למי שילך בחוקותיו של הקדוש ברוך הוא, ושם מדובר שתהיו עמלים בתורה.

מאיך, על הקללות מסביר רש"י בשם המדרש "אם בחקותי תמאסו" (שם שם, טו) - אם לא תהיו עמלים בתורה.

כלומר, ללכת בחקותיו של הקדוש ברוך הוא, זה "בסך הכל" להיות עמלים בתורה הקדושה.

אבל מאיך, בשלילי, שלא ללכת בחקותיו של הקדוש ברוך הוא, זה "בסך הכל" לא להיות עמלים בתורה.

מה זאת אומרת "להיות עמלים בתורה"?

האם צריך ללמוד תורה עם רגליים בתוך קוביות קרח?

האם צריכים ללמוד תורה מתוך חום רב או קור רב, או

במימדים שקשה מאוד לסבול, עם נעצים בגוף?

יש משהו נפרד שנקרא: "יפה פעם אחת בצער ממאה פעמים

שלא בצער" (אבות

דרכי נתן ג, ו). אם אדם לומד תורה בצער כי כך נגזר עליו משמים, שהוא יחיה בצער, בעוני גדול, בייסורים גדולים, ולמרות זאת הוא לומד.

לשם דוגמא: אם אדם חורף חריץ בקרקע, הוא יכול לעבור על כך משום "חורש", וזו מלאכת שבת.

מה קורה אם אדם גרר ספסל, כסא, או שולחן כבד, וכאשר הוא גרר הוא חריץ בקרקע?

אומר רבי שמעון בר יוחאי שבגלל שעשית משהו ולא התכוונת לאותה מלאכת שבת, לא רק שאתה פטור, אלא זה אפילו מותר לכתחילה.

מה זה אומר לגבינו ולגבי הבית היהודי?

פעמים רבות הגברים, ובפעמים רבות עוד יותר הנשים, תופסים את בן הזוג במעשה שהוא עשה, מאשימים, מקטרים, ומכאן ואילך מובילים את הבית לחיי גיהנם.

תמיד, בטרם אנו מקבלים את ההחלטה, נעצור, ננשום עמוק, ונחשוב טוב, האם באמת הוא התכוון, או שחס ושלום וחס וחלילה לא?

לא תמיד בן הזוג שלך התכוון לפגוע בך, לא תמיד בעלך ואשתך התכוונו לעשות משהו שיזיק לך.

לפעמים באמת היתה כאן חוסר שימת לב,

אל תנסה להאשים בכל מצב.

תתייחס טוב למה שקרה, וגם אם אתה מסופק, תדון לכף זכות, ותתייחס אליו כאל מי שלא התכוון.

אבל גם אז, אתה, הפוגע, תזכור שישנו קו נוסף בתוך זה אותו מלמד אותנו רבי שמעון בר יוחאי.

"פסיק רישיה ולא ימות חייב" (שם ק"ג ע"א) כלומר, אם אדם לוקח ציפור ועורף לה את הראש ואומר: "בכלל לא התכוונתי להרוג אותה בשבת. בסך הכל הייתי צריך שהבן שלי ישחק עם הגולגולת הקטנה שלה".

על דבר כזה רבי שמעון בר יוחאי אומר: "אתה חייב!". כי כאן אני לא יכול לפטור אותך בגלל דבר שאינו מתכוון, כי ביצעת פשע שאין אפשרות להנצל ממנו, עשית משהו שבוודאי יקרה לרעה.

אם אתה בתור בעל פגעת באשתך ועשית את זה בצורה מזעזעת ומזויעה, גם אם זה היה ללא כוונה, הרי שתהיה חייב.

משם כבר לא תהיה סליחה, מחילה וכפרה.

התורה שלו שווה פי מאה מאדם שלומד ללא צער, אבל זה משהו בפני עצמו.

"שתהיו עמלים בתורה", אין הכוונה שיהיה לכם "צער" חיצוני, **אלא שיהיה לכם "עמל" פנימי.**

כלומר, לא משנה מה הרמה שלך, לא משנה מה הגובה הרוחני שלך, **תמיד תשאף ללמוד משהו מעבר לכחות שלך:**

אם אתה מסוגל לשבת שעה, **תשב שעה ועשר דקות.**

אם אתה מסוגל לעמול ברמה מסוימת, תעמול ברמה קצת מעבר לכך, תמתח את עצמך. **תראה עד כמה חשוב לך שהתורה תהיה חלק ממך**, שהגוף שלך יהיה "דרופתקי דאורייתא" (סנהדרין צ"ט ע"ב), **שיהיה לך את המשהו שמתיש את הגוף בשביל ללמוד את התורה הקדושה.**

מה אנו מרוויחים מזה?

אנו מרוויחים "נשמה" אחרת, מרוויחים "גוף" אחר, מרוויחים "מח" אחר.

האדם משתנה על ידי לימוד התורה הקדושה.

בדיוק כפי שהגוף שלנו זקוק לאוכל, **כך הנשמה שלנו זקוקה לרוחניות.**

והרוחניות נמצאת אך ורק בתורה הקדושה, **ולא בשום דבר שדומה לו**, או שישווה, או שמנסה להיות כתחליף זול או יקר אחר.

מורי ורבותי!

בשבוע זה **כולנו מתחזקים בעמל התורה הקדושה.**

בשבוע הזה כל אחד מאתנו מוסיף לעצמו **בקביעות עיתים לתורה.**

בשבוע הזה כל אחד מוסיף לעצמו **משהו ברמה גבוהה יותר ברוחניות.**

ואז זוכים **שמתקיימים בנו כל ברכותיו של ה' יתברך.**

ברכת שבת שלום ומבורך ממני ומכל צוות החיזוק היומי העולמי, האוהב,

מעריך, מוקיר, מעריך ומה לא?...

וברוכים תהיו!

אוצ"ס בחנקותי כ' אייר תשפ"ב

ילד ללא גבולות? יש לך פתרון!

שלום וברכה מורי ורבותי!

שעת **חינוך ההורים** שבינינו!

ויש ביניכם כאלו ששואלים: "אנו הולכים בדרך הזו, **לא מענישים את הילדים, לא צועקים עליהם ולא נוזפים בהם.** אבל יש לי ילד אחד, **שעליו זה לא עובד והוא עושה מה שהוא רוצה.**

אני אף פעם לא מצליח להציב בפני גבולות, **כי הוא פשוט לא רואה את הגבולות הללו**, כי הוא יודע שלעולם לא נגיע מהם למשהו שיכול להעיב על אורח חייו. תמיד נחייך לו, תמיד נחבק אותו, ותמיד נתקדם איתו הלאה."

שימו לב טוב מורי ורבותי!

למרות זאת! **לעולם לא משפילים.**

למרות זאת! **לעולם לא צועקים.**

למרות זאת! **לעולם לא גורמים לילד לתחושה רעה.**

התחושה הרעה הזאת תלווה אותו לכל החיים, והוא אפילו לא ידע להסביר למה.

אלא מה? ישנם דברים "עוקפים" שעל ידם ניתן לעצור את הילד מבלי להשפיל ומבלי לפגוע בו.

אחד מהדברים הוא: **"סיכום מראש".**

כלומר, אנו מסכמים יחד שישנן שתי דרכים בפנינו.

הדרך האחת זרועה בקוצים וברקנים, והדרך השניה פתוחה, שממה וריקה, וניתן לדהור בה.

האם אתה בוחר בדרך הימנית, או בדרך השמאלית?

אנו מנסים להפוך את הדרך הימנית, הקוצנית, למשהו של שכר ועונש, שלא נובעת בגלל העצבים או הכעסים

שלנו חלילה, **אלא בתור משהו שאין ברירה וכך יקרה.**

לשם דוגמא, אם סיכמנו שבחלילה צריכים לישון מוקדם, אז גם אם מחר יש טיול, וכל הילדים אמורים לקום יחד לטיול, "אתה, שישנת מאוחר, נעיר אותך כמו כולם. פעם או פעמיים, אתה אמור להיות 'ההוא' שלא יצליח לקום כי ישנת מאוחר, ולאחר מכן להצטער.

אנו מנסים להוביל אותך לשכר ועונש, לא בגלל מצב רוחם של הורייך, או חס ושלום חס וחלילה משהו שיכול להישמע כשנאתם כלפיך.

אלא להיפך, **אוהבים**

אותך ודואגים לך

ואך ורק בגלל זה

מבקשים ממך

לישון מוקדם.

כאשר אתה

גורם לעצמך,

על ידי השינה

המאוחרת, לקום

מאוחר, **בעצם אתה הוא זה שגזרת את 'גזר הדין' הרע על עצמך, הורייך לא היו מעורבים בכך."**

זה נכון, **לא בכל מקרה ניתן בקלות לשלב את השכר ואת העונש.**

לא בכל מקרה ניתן להתאים את הדרך ואת התוצאה.

אבל דבר אחד "כן" ניתן להבין, שאם אנו כהורים אכפתיים, ויודעים שזה הדבר החשוב ביותר בשבילנו, לא נעמוד לעולם בניסיון שלא נוכל לעמוד בו, כי כך דרכו של הקדוש ברוך הוא. וממילא לכל בעיה יש פתרון, ולכל דרך יש משהו שניתן להסביר איך התוצאה שייכת אליו, ואיך הילד בעצם הוא זה שבחר. או בסיכום מראש, או כדבר ותוצאתו, את התוצאה הנכונה, הטובה, או הטובה יותר לגביו.

בהצלחה רבה לכולנו,

וברוכים תהיו!

גם לכם יש שאלה? מעוניינים לקבל את החיזוק היומי מידי יום?

• להצטרפות לחיזוק היומי העולמי בכל ימות השבוע:

שלחו 'צ'רף' בווטסאפ למספר **052-768-0007**, או סרקו את הברקוד ←

• עקבו אחרינו בעמוד 'החיזוק היומי העולמי' הרב אליהו רבי- וברוכים תהיו, או סרקו את הברקוד ←

• לצפייה **YouTube**: ערוץ 'החיזוק היומי העולמי'

• לקבלת החיזוק במייל, שלחו בקשה ל: **www@haravrabi.co.il**

• להאזנה דרך הטלפון (גם מנייחים וכשרים): **052-768-0007**

• להצטרפות למשפחת המפיצים 'הבינלאומית' שלנו כתבו לדוא"ל **e@10001000.co.il** וקבלו לפני כולם בתוספת הדרכה להפצה

אלדד דוידי - ניהול
שאל חי הכהן - צילום
אביאל אהרוני - הפצה
אמיר גולשה - תמלול
רחמים מאירוב - יעוץ גרפי
נתנאל פרזן - ניהול אתר
שמואל וינקור - רשתות חברתיות
י.ר. - גרפיקה
מ.ח. - תפוצת מיילים
אסף אברהם - הפצה בניו יורק - 1-845-222-2249
ארז אביטל - הפצה במיאמי - 1-305-794-6094